

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals, Cuba y Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

PERSPECTIVAS.

N músich diria qu' estém en clau de sol major. ¡Y quina manera de apretar y escorre als homes té 'l present istiu! Ni que las gotas de suor fossen pessetas y en Camacho estés encarregat de fer as saltar.... Cremats per dintre, a causa dels conservadors, y rostits per fora, gracias als raigs de sol que 'ns estabellan, pòsinse al mèu puesto.

Jo prou volia fer un article d' istiu; pero no hi ha materia. Los assumptos lleugers s' han evaporat; la politica esta encesa y tot bull, tot crema.... Tot, menos en Sagasta.

Ja ho deuen saber. Aquest dia l' home del tupé se n anava tranquil a Zarauz dintre de una llanxeta, ab l' intent de veure a una senyora, que ab lo temps pot ferli algun favor, segons com vajin las cosas. D Práxedes es més nerviós que una dona embrassada, y devia fer un moviment dels seus una esbatzegada d' impaciencia, lo cert es que la barqueta vá capgirarse... y calamarsos al aygua.

Alguns espectadors que contemplavan l' escena ván pescarlo trayentlo ab la roba enganxada a la pell, més mullat que 'l dia que vá caure del ministeri. ¡Pobre D. Práxedes! L' anyoransa del poder li feya singlot y ab lo susto vá passarli. ¡Ditxòs ell, que fins té sort en las desgracias! Després de tot un bany de mar fresca, y un home de frescura es bó per tot, fins per celebrar entrevistas cordials y amistosas ab D.ª Isabel II.

¡Honor mil vegadas al tremendo revolucionari de setembre!

Mientras tant los ministros corren escampats per aquests mons de Dèu.

D. Anton I fá tocarse la marxa real pèls poblats de Galicia y donarse vivas entusiastas pèls comissionats de apremis y recaudadors de contribucions. No es estrany que 's dongan aquests vivas. D. Anton viu dels recaudadors y 'ls recaudadors viuen de D. Anton.

D. Alejandro Mánigas continúa a casa seva, voltat dels dotze fills que li ha concedit la Providencia en pago de la seva religiositat fecunda. Allá s' está menjant lo pá del pressupuesto sucut ab desaires, mientras espera l' hora d' esbravarse.

Lo ministre de Marina continúa somiant barcos, que en aquest pais val tant com somiar truitas; y 'l ministre de la Guerra está trayent càlculs sobres las quarters de cigrons que podrian estolviarse al cap del any, si se suprimia un cigró diari del ranxo de cada soldat.

L' Elduayen barrina novas notas per quedar bè ab lo Papa y ab lo rey de Italia, ab la particularitat de que quan més ho remena, queda més malament ab l' un y ab l' altre.

Lo ministre de Hisenda está projectant un nou impost sobre l' ayre que 's respira.

Y 'l ministre de la Gobernació.... ¡Oh! l' ex-pollo de Antequera mereix capitol apart.

Hi ha a Madrit una venedora de diaris anomenada la Lolilla.

Es la tal una pobre criatura raquitica y denarida que té 18 anys, y n' aparenta 7 ó 8 a tot estirar. Tot Madrit la coneix: vá pèls carrers cridant *La Correspondencia* y dibent espatotxadas, ja que, segons sembla, es tant raquitica del cos com del cervell.

En Romero Robledo, que segons sembla necessita distraccions, sobre tot desde la última planxa que ha hagut de fer en la famosa qüestió dels cementiris, s' ha enamorat de la Lolilla, no per casars hi qu' ell ja pertany al gremi dels casats; pero si per riure, passar l' estona y olvidar que vá tenir que ajennollarse als péus del cardenal Moreno, cedintli 'l cementiri nou, a reserva de que 'l cardenal li cedis los morts que 's necessitin per guanyar las eleccions.

Y la Lolilla va presentarse aquest dia en lo siti preferent de un palco del Circo Hipódromo rodejada del ministre, del governador de Madrit, del Alcalde presidente del Ajuntament, del Subsecretari del ministeri y del Director general de Beneficencia y Sanitat. Ella vá dir molts xistes y bufonadas, y tots ells ván riure molt.

L' endemá 'ls mateixos personaljes ván durla al restaurant dels Jardins del Retiro y allá vá celebrarse la gran xerimola, sent obsequiada la Lolilla ab dolsos, flors y champany y socorreguda ab disset duros.

Los senyors feudals tenian bufó; en Romero Robledo s' ha buscat *bufona*. ¡Viva la gracia y la despreocupació!

Pero no 's pensin, deixant bromas apart, la Lolilla es molt digna d' estima. ¡Cóm no, si es la personificació més completa de la politica conservadora! Una politica raquitica y tocada del pis de dalt!

¡Quánta miseria!

Y en tant los carlins se revifan y 's bellugan. Aquella máquina vella de matar liberals y de donar tortura al pais, encare pot servir.

Las tacas de sanch ván omplirla de rovell, y 'ls conservadors s' han encarregat de netejarla. Algunas rodas no funcionavan y 'ls conservadors las han untadas.

Las honradas massas tenen distincions y empleos; mientras los que un dia ván perseguirlas sufren desprecis, mortificacions y vilipendis.

Podrém escaparnos dels microbis del cólera; pero en quant als microbis del absolutisme fan tot lo que poden per correspondre dignament als favors que reben de la gent conservadora.

En las provincias del Nort, los principales capitossos de la passada guerra victorejan al rey; pero lo probable es que 'l victorejan per taula. «Quien tuvo retuvo.»

Los bisbes protestan enérgicamente contra las explicacions que vá donar lo govern per calmar la susceptibilitat de Italia. En las sagristias se recullen firmas, y no falta qui conta las forsas que podrán reunirse 'l dia que 's necessitin.

En alguns pobles de la provincia de Tarragona 'ls principals cabecillas de l' última algarada 's reuneixen secretament per posarse de acort.

Y diuben alguns periódichs estrangers que 'l rey de las húngaras que ja fá temps que ha acabat los recursos se prepara per tornar a entrar en campanya, desitjós de detenir algun tren y saquejarlo.

Ja ho veuen: lo sol d' istiu fá de las sévas. Los ministros desvariejan y 'ls carlins treballan.

Quan siga l' ocasió, quan Espanya torni a adquirir la categoria dels paissos salvatjes, quan las hordas carlistas halagadas avuy per l' actual govern campin pèls seus respectes y fusellin carrabiners, saquejin vilas y ciutats, deshonrin mares, fillas y esposas, podrém agafar a D. Anton I, colocarlo en un altar, tocarli la marxa real a tot pasto y ferli lluminarias.

La politica conservadora haurá engendrat totas aquestas delicias. Qui sembla ideas reaccionarias recull carlistas.

P. K.

Lo govern ha donat las dimissorias al Ajuntament de Huesca, un dels millors d' Espanya, tant per la puresa de la seva administració, com per las obras y milloras que havia introduhit en aquella ciutat.

L' Ajuntament de Huesca era no obstant culpable de un gran delict: havia contribuhit poderosament a l' elecció de 'n Castelar, y aquesta falta no té perdó de Dèu ni de 'n Cánovas.

«Pienso, luego existo.» Aquesta frase pertany a un gran filosof de l' antigüetat.

«Como, luego existo.» Diuen los esquerrans, y mientras endrapan se fan la ilusió de viure.

L' últim xéllis esquerrá se ha celebrat a Pontevedra havent sigut los héroes de la taula en Montero Rios y en Balaguer. «L' esquerra es més viva are que may, deyan l' un y l' altre, ab un accent de convicció que anava sent més viu y poderós, a cada copa que apuravan.»

Y al arribar al colmo de l' alegría, ván sostenir qu' era fals que l' esquerra estés dividida.

Conformes: la esquerra no está dividida: no hi ha sino que 'l Sr. Montero pensa de una manera, y 'l senyor Rios de un' altra.

¡Han probat may de tallar la qua a una sargantana? La qua 's belluga durant una llarga estona.

En aquest estat preguntin a la sargantana si está dividida, y la qua bellugantse 'ls respondrá negativamente.

Donchs miriu, lo mateix fan los homes de l'esquerra.

Lo transport dels infelissos militars del batalló dipòsit de Santa Coloma de Farnés condemnats a cadena perpètua, ha sigut una epopeya de dolor y de vergonya.

Durant tot lo trànsit han dut manillas de ferro á las munyecas.

¡Y pensar que pèl mateix delictu hi ha un gran número de generals que hi portan entorxats!

Lo tribunal militar que ha vist la causa sobre 'ls successos de Santo Domingo de la C. Izada ha condemnat a mort á D. Manuel Ruiz Zorrilla.

Un recort: dos anys avants de la Revolució de setembre van ser condemnats a mort en sagasta y en Castelar.

Hi ha malalties mortals que produheixen desvari. Afortunadament en Ruiz Zorrilla 's passeja per l'extranger, y ni sísquiera 'ls queda recurs de matarlo ab una mirada.

¿Y donchs qu' hém de fer, Sr. Bisbe de la Seo de Urgell?

M' han dit que un dia que la cuinera vá fumarli 'l xocolate y que per conegüent estava de molt mal humor, vá prohibir baix pena d' excomunió, la lectura de *El Motín*, *El Clarín*, *Los Dominicales*, *El Evangelista* y *El Loro*.

Sens dupte, per un olvit, no vá prohibir la lectura de LA CAMPANA DE GRACIA.

Vaja, vaja, ja cal que 'l primer dia que torni á pujar á la trona 's recordi de nosaltres.... ¡Siga compassiu: una excomunioneta per la mort de Deu!

Rectoradas:

Una gran plaga de orugas está devastant lo terme de Sant Feliu d' Codinas y al rector del poble vá passarli pèl cap sortir en professó, ab lo salpasser a la mà y las malediccions á la boca, per destruir aquella plaga, casi bè tant terrible com la dels conservadors.

Molts vehins del poble van acompanyarlo, plens de confiança en l' eficacia de las malediccions del rector.

¿Y saben lo que ha succehit? Que per cada oruga que avants hi havia, are n' hi ha déu al menos, haventse escampat per las vinyas y destruhint tot á marxas doblas.

Ja veuran, si la cosa continúa, com qui pagarà la festa serà 'l rector, que no podrá dir missa.... per falta de mam.

Lo rector de Pardinas, poble del Pirinéu, á la quienta tè més virtut.

«Miri 'm deya l' altre dia l' hostaler, mentres linguem aquest rector, ja podem dormir tranquils. Nos costa caret: set pessetas y mitja cada dia; pero mala ira de bet sentada, si las cobra se las guanya. ¿Se recorda de caure al terme de Pardinas, sense remissió. Per fortuna 'l rector vá serhi amatent... y vel' hi aquí que surt, fá unas quantas rrecontraccions ab la Veraceréu, y la pedregada passa de llarch anantse 'n á caure sobre 'l poble de Bruquera.»

Aixis vá parlarle l' hostaler de Pardinas, admirat y assombrat de tenir aquell sabi al poble, que per set pessetas y mitja diarias, practica la caritat cristiana, treyentse las tempestats de sobre y tirantlas sobre 'ls pobles vehins.

Sr. Mañé, hi ha més dias que llangonissas, y aixó que á Olot de llangonissas n' hi ha moltas.

¿Qui havia de dirli á vosté, tant aficionat á desenterrar morts, afanyós de fer resaltar las més petites contradiccions dels homes públics; qui havia de dirli que vosté, com escriptor, ha fet com tothom y més que 'ls altres, guanyantse 'l títol de inconseqüent, informal y cara-girat?

Perque vosté que avuy defensa la ilegalitat dels partits democrátics, vosté mateix en una revista política publicada en l' Almanach de 1860, escribia lo següent:

«Los demócratas, á imitacion de los progresistas, pidieron permiso para reunirse y el gobierno se lo negó, bajo pretexto de que no era partido legal. Como no admitimos esta distincion de partidos legales é ilegales, creemos que la negativa fué injusta.»

Vosté dirá per disculparse que de llavors ensá han passat 24 anys; lo qual vol dir que tè la virtut dels crachs de caminar cul-arreras.

Jerusalém, Jerusalém: com més aném menos valém.

Veus' aquí la protesta que 'ls llanuts de Madrid firman en tolas las sagristias:

«Venid Padre Santo, venid á España, seguro de volver á Roma cuando á vuestra beatitud plazca, escoltado por millares de fieles de nuestra nacion y de los demás países católicos, que sembrarán de flores el camino, desembarazándole con el auxilio de Dios, de cualquier estorbo, aún cuando este consista en murallas de bayonetas sostenidas, naturalmente, por hombres flacos.»

Lo de sempre.
Fá molta calor, y ab tanta llana, las ovellas van tornantse rabiosas.

L' altre dia publicava 'l Progrés un article titolat: ¿Que tiene S. M? y 'l Progrés vá ser denunciat.

Per lo tant no 'm preguntin res sobre aquest assumpto. Está de Déu que 'ls uns fumín y 'ls altres escupin; que 'ls uns estigan malalts y 'ls altres subin.

Alguns periódichs francesos é inglesos que á la cuenta parlavan de la mateixa quèstio, van ser detinguts en la frontera.

Certas cosas ni en inglés, ni en francés poden dirse. Fassinse un nus á la llengua... y si no 'n tenen prou, pósinse un tap á la laringe.

Aquesta es bona.
Un periódich francés *Le Monde Maçonique* vá revelar que D. Alfonso era franc-masó.

Un periódich espanyol, *La Epoca*, vá negarho de barra á barra.

Un altre vá insistir en la dita de *Le Monde Maçonique*, y *La Epoca*, recullint velas vá declarar que D. Alfonso no per eneixia á cap logia espanyola.

Y per últim *Le Monde Maçonique* revela que D. Alfonso vá veure la llum en una logia de Francfort, al trobarse allí onze mesos enrera, haventlo apadrinat lo príncep imperial de Alemania.

Com á noticia curiosa la dono.
Y per supuesto, m' abstinch de comentaris.

Lo governador de Zaragoza ha prohibit que 's fés una quèstio domiciliaria per socorre á las familias dels militars fusellats a Girona.

Ja ho véu Sr. Brusi, envihili 'l seu diari.

Aquest senyor, s' ha guanyat una suscripció gratuita al menos per mentres siga governador.

CARTAS DE FORA.—Lo rector de la Trinitat de Tarragona, lo dia 15 del corrent vá moure un gran escándol perque vá veure á un home que treballava. Un subjecte vá ferli present que ho feya per mantenir á la familia, y 'l rector vá replicar que 'ls lladres quan sortian á robar deyan també 'l mateix.—Se comprén que per certs capellans que viuen ab l' esquena dreta, robar y treballar siga una mateixa cosa.

¿Es cert que 'l segon arcalde de Sans després de haver donat permís als vehins del carrer del Pou, per celebrar ball, després vá retirarlo? Francament, per fer aquestas planxas, no valia la pena que 'l poble de Sans s' hagués tornat a separar de Barcelona.

En la fábrica de la Font de l' Escot de Granollers, per duas vegadas distintas s' han reventat dos cubells de tint, l' un cop haventhi poca aygua y escaldant á sis treballadors. L' altre cop los obrers eran á esmorzar, y sort de aixó que no vá haverhi més desgracias.—Es molt licit que 'ls fabricants procurin estolvir tot lo que pugan; pero sempre que no siga en detriment de la seguritat dels treballadors, ja que val més la vida de un home, que tota la riquesa de un fabricant.—Lo nou arcalde de Granollers ha tret l' impost de 12 pessetas que per cada inhumació de un cadáver en ninxo havia establert l' anterior arcalde conegut per Taca d' oli. D' aquesta manera 'ls vehins de Granollers poden morirse més tranquils.

Lo rector de Masllorens está enfutismat contra LA CAMPANA, tractant á tots los que la llegeixen de embusteros y assessinos. Hi ha que advertir que aquest rector fá déu mesos que era pensionista de Sant Boy, y á la quienta encare té alguns embrassos al pis de dalt.

A Roda s' ha fet una professó per matar la cuca, pero la cuca vá fent de las sévas com si tal cosa. ¡Paciencia! Lo que 's pert ab monjetas y blat de moro, 's guanya ab llana.

Haventse celebrat en lo poble de Lavid del Panadés l' enterro civil de un espiritista, ab molta solemnitat y bona compostura, 'l famós rector de Terrasola vá fer un sermó dihent «que l' enterro de Lavid era un enterro de gos, ja que no hi havia anat capellá: que vuit dias després de la revolució, ell ja vá dir que si aquesta triunfava, al cap de 20 anys tots se tornarian bestias y que aquest cas ja havia arribat molt avants de la fetxa indicada, etc., etc., etc.—Francament, lo rector de Terrasola al dir que tots se tornarian bestias, se fá massa favor.

Gran festa major á Badalona: lo *Cassino catalá* molt concorregut y animat per l' orquesta Escalas, ab lo concurs de 'n Ciervo, Salvatori, Sanchez y Garcia que van tocar ab molta sandunga: lo *Cassino espanyol* guarnit ab molta xispa per en Vinyals; la *Febra*, aixis, aixis.—En la serenata en la casa de la Vila, la orquesta Escalas vá endúrse'n la palma.

SANFAYNA POLÍTICA.

LOS CONSERVADORES.

Si hém de parlar de serio, estém... aixis, aixis: tot lo nostre edifici pot caure de improvis. Per l' una part nos falta l' apoyo del país; per l' altra se 'ns vé á sobre

tot lo remat mestis... Es tant y tant dificil sortir del compromís, que, en fi, no hi ha cap dupte; estém aixis... aixis.

LOS NEOS.

Pidal nostre que estás en lo cel, tira al dret y no escoltis ningú. que avuy dia 'ls católics formals no tenim altre amparo que tú. Tot mirant de passada si acás pots donarnos un xich de turró, conservar las conquistas qu' hém fet es la téva sagrada misió. La cartera que tens entre 'ls dits, ja ni á tiros la tens de deixar... ¡Pidal nostre qu' estás en lo cel...! Ja que hi ets... no te 'n vulguis anar.

LOS MODERATS.

Quan ja casi bè tothom creya que 'l vell partit moderat jeya tot de repent, en un cert dia, s' aixeca 'l general Pavía. ¡Quí sab si encara al fi y al postre, lo poder tornarà á sè nostre!

LOS FUSIONISTAS.

¡Xim, xim, xim, viva la gresca, viva la gresca; xim, xim, xim, poch á poquet nos engruixim! Ja ningú se 'n recorda de tot lo que vam fè, ja havém donat á entendre que tots som gent de bé. ¡Xim, xim, xim, viva la gresca, viva la gresca; xim, xim, xim, ja será molt que no 'n sortim!

LOS ESQUERRANS.

Tothom al punt que 'ns véu tanca la porta, tothom nos fa llengotas casi als nassos, ¡en vá estém fent arenga sobre arenga! ¡en vá aném donant passos y més passos! ¿Es possible que tantas eminencias no poguem de cap modo fer carrera? ¿es possible que aixis jugui la Espanya ab una agrupació tant... sandunguera? Tentém l' últim esforç, y si en efecte veyém que á aquest país hi som de sobras... ja sabem lo final que se 'ns espera: ¡tots á las Hermanitas de los pobres!

LOS MARTISTAS.

¿Qué volém? ¿que tenim? ¿hónt aném? ¿d' hónt venim? ¿Hem plorat? ¿hem rigut? ¿hem guanyat? ¿hem perdut? ¿Tenim cap? ¿tenim nom? ¿algú sab lo que som?

LOS REPUBLICANS.

Los pobres partits monárquichs, volguent mamar tots plegats, s' han tornat ja més anárquichs que 'ls rojos enfutismats. Si l' un crida, l' altre brama; l' un diu naps, l' altre diu cols; tothom bull, tothom s' esclama, y tothom va fent bunyols. Lluny d' aquesta pol-aguera mirém, rihém... y aném fent, cridant desde la barrera: — ¡Todo va bien, releben!

C. GUMÁ.

REVISIÓ
DELICIAS de ser periodista.
A un periódich de Valencia li han posat una multa de 100 duros per la publicació de un article titolat *Historia de una corrida de toros*. Proposa un periódich que á aquest governador l' ascendeixin. Y com que 's diu Botella, podrian ascendirlo á Porró. Ab lo qual tindria la ventatja de posar las multas pèl broch gros.

Ab lo qual tindria la ventatja de posar las multas pèl broch gros.

Lo *Progrés*, periòdic de Madrid, diu que ha somiat la possible realització de una boda entre dues persones molt tendres y d' elevada alcurnia.
 Què volen que 'ls diga! Hi ha molta gent que somia. Jo no veig possible altre matrimoni que 'l de la democràcia ab lo poble espanyol.

Al rey de las húngaras, uns quants legitimistas tocats de l' ala li han ofert la corona de Fransa, y ell ha renunciat a la *mano de Leonor*.
 Després de tot t'è una rahò molt poderosa per no admetrela.
 A Fransa no hi ha toisons.

Los periòdics de Madrid creient que molts infelissos se suicidan per la vanagloria de que l' endemà 'n parlin los diaris, han acordat no donar compte de cap suïcidi.
 Nos adherim al acort, ab una sola excepció.
 En Cánovas s' està suicidant, y del suïcidi de 'n Cánovas hem de parlarne a tota costa.

Per governador salat lo de Mallorca, que acaba de publicar un bando amenant ab una multa de 500 pessetas a qualsevol que propali noticias infundadas sobre 'l cólera.
 Are imagininse la següent escena:
 Un mallorquí aprensiu se troba indisposat del ventrell, y exclama:
 —Ay, lo ventre 'm fá mal: no sè que tinch...
 De repent li surt un polissón, que l' hi diu:—Cent duros de multa, per alarmista.
 En cambi 'vol algú que 'l governador se 'l menjí a festes? Donchs no t'è més que dirli:—«Sr. governador, me trobo perfectament: vaig molt bè de ventre.»

Dugas oracions que recomanem a tots los espanyols sense excepció:
 Al ficarse al llit:
 «Benehit sigau, Senyor Dèu mèu, que permeteu que pugua despullarme jo mateix ab las mèvas propias mans, sense que algú altre me haja despullat avants.»
 Al llevarse:
 «Sigau sempre alabat Senyor Dèu de Cels y terra, que haveu vetllat la mèva son, sense que cap lladre, durant la nit, se m' haja ficat a casa a robarme la camisa.»
 Ja veuen, com LA CAMPANA DE GRACIA no t'è res de impia.

En un establiment de banys:
 —Quina edat t'è, senyora Isabel?
 La senyora Isabel se pinta y 's tapa las arrugas. A pesar de lo qual contesta ab tota la flema:
 —Lo dia quinze del mes passat baig fer trenta anys.
 Un jove impertinent li replica:
 —Y donchs, quina edat tenia quan vá neixe?

A San Sebastián ván ser obsequiats ab un banquet de 'ls Srs. Gullón y Alonso Martínez, haventse servit en lo dinar un plat de *calamarsos a la tinta*.
 ¡Ingrats! Los calamarsos polítichs menjarse als seus semblants!

No es cert que 'l Nunci del Papa pensi retirar-se de Madrid, havent quedat plenament satisfet ab las explicacions que vá donarli 'l govern.
 —Ay! M' han tret un gran pès de sobre, deya un home aprensiu, al enterarse de aquesta noticia.
 —Y això perquè?
 —Perquè si arribem a perdre 'l Nunci, ni siquiera 'ns hauria quedat lo recurs de ferlo cridar pèl nunci.

Un conegut mèu, molt estiuhench, vá alarmarse aquest dia perque 'l termómetro marcava 33 graus, y saben quina te 'n vá fer?
 Vá tirar una galleda d' aygua del pou y vá posar lo termómetro en fresch.
 ¿No es veritat que sempre se 'n veuen de novas?

L' Academia de ciencias de Paris ha ofert un premi de 100.000 franchs al millor remey contra 'l cólera.
 Fins are s' han presentat 350 remeys distints, ab la particularitat que d' Espanya solzament n' hi han acudit 299, sent de diversas nacions los 51 restants.

Y a pesar de tot no será cap espanyol lo qui 's menjí la poma.
 ¿No saben perquè? Perque la Academia de ciencias dirá:
 «Pretenen matar lo microbi del cólera y no saben matar lo microbi conservador? Arri allá, farsants!

¡Ca, si ab la actual policia, es un gust!
 Figúrinse que a un senyor en lo carrer de Segovia de Madrid ván robarli 'l rellotje. Vá adonarse 'n, vá cridar ausili, y 'ls lladres ván ser detinguts.
 Y are vé lo sublim: un dels *cacos* era 'l guardia d' ordre públich número 85.

Després encare hi haurá descontentadissos que dirán que la policia no serveix per res.

Vaja, 'ls fusionistas de Barcelona ja están arreglats. En substitució de D. Francisco de P. Rius y Tauler ha sigut elegit president del Comité provincial D. Teodoro Baró.
 —Aquest *baró*, 'm preguntava un fulano, déu ser no b'e veritat?
 —Si senyor, crech que si.
 —Y de què es baró?
 —Baró de la Castanya.
 —Ahl are ja ho entenche.... Y la castanya al últim se l' ha menjada D. Francisco

Victima principalment de las sèvas calaveradas, un xitxarelló t'è pòr de patir del pit y vá a consultar un metje.
 Després que aquest l' ha examinat, diu lo malalt:
 —Li sembla bè que me 'n vaja a pendre las ayguas de Panticosa?
 —No es necessari. respon lo metje. Ja veurá, de moment pendrá unas pildoras que li receptaré, y ademès prengui la llet de burra: un petricó cada dematí a dos quarts de set.
 —¿A dos quarts de set?
 —¿No li sembla bè aquesta hora?
 Lo jove ab molta frescura:
 —Al contrari: precisament a dos quarts de set pèl regular surto del cassino y me 'n vaig a retiro.

Un amic a un altre amic molt cócora:
 —Deixam estar... vèsten de una vegada...
 —No me 'n vull anar.
 —¿No te 'n vols anar?
 —No, are menos que may.
 —Donchs mira, vaig a tirarme daltabaix del balcò y diré que tú m' hi has tirat.

Un jove havia donat paraula de casament a la viuda de un apotecari. Ja tot estava a punt, ja 'ls havian tirat trona avall y fins s' havia senyalat lo dia de la boda.
 Arribat aquest, l' apotecaria vá compareixe a l' iglesia, tant plena de unguents, perfums y essencias, que 'l nuvi sentint tot de un plegat una repugnancia invençible diguè que no 's casava.
 —¿Com s' enten? exclamá la viuda ¿no m' havia donat paraula?
 —Es veritat: y estava decidit a casarme ab la viuda del farmacèutich, pero no ab la farmacia.

Entre criadas:
 —Tú, ¿qué no ho sabs? La Tuyas se casa?
 —Ay, ay ¿ab qui?
 —Ay carat.... Vet' aquí que are no 'm recorda si m' ha dit que 's casava ab un *brigadié* ó ab un *vidrié*.

Un arcalde andalús que se las pegava de molt intelligent en ortografia, vá posar lo V.º B.º al peu de un document, en la següent forma:
Bisto Vueno.
 Y 'l secretari del mateix ajuntament, per burlarse del arcalde y donarli una liçsò, vá posar dessota la següent nota:
Baliente Vruto.

Un malalt se presenta a casa de una sonàmbula a l' hora de la mitj-diada.
 Truca y al sorriir a obrirlo, pregunta per la sonàmbula.
 —No está visible: are dorm.

A LO IN-ERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*Com pra-va.*
2. ACENTÍGRAFO.—*Tascó-Tasco.*
3. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—*Frascuolo.*
4. CONVERSA.—*Elvira.*
5. GEROGLIFICH.—*Per dos tersas vintiquatre unzas.*

Han endevinat totes las solucions los ciutadans Pam y Pipa, J. P. de Vidreras, Noy del quart pis, Francisco de Mataró, Pitos y Flautas, Martí Roca y R., y Un Barceloneti. N' han endevinadas 4 E. Ventres y J. Escada de Malgrat; 3 Un Liberal de Reus y Perico Microbi; y 2 no més Microbi.

XARADA.

Nom d' home trobarás qu' es,
 dos-tres;
 veurás qu' es un nom de dona,
 Hu-segona.
 Y sent sols, com es, tal qual
 aquesta pobra xarada,
 si no l' has endevinada
 t'è diré qu' ets un total.

J. M. F. DE PETITS.

ENDEVINALLA.

Só a l' Europa y só a ne l' Asia
 só a l' América també
 a l' Africa y a la Oceania
 y no só al mon ¿que puch sè?

RAMON ROMANISQUIS.

MUDANSA.

Lo que val lo tot ab a
 per metros solen contá.
 Y 'ls que sempre tenen pò
 qu' es comprin un tot ab o.

NAS DE PUNTA INGLESA.

CONVERSA.

—Ola noy: si en Constantí volia deixarte venir, aniriam al teatro.
 —¿Y a qu' n teatro voldrias anar?
 —Rumia: puig acabo de dirto.

UN BARCELONETI.

GEROGLIFICH.

I
 TVI
 C
 OOOO
 ITI

N. N.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Freixeta petit, Pepet Simpatich, Un Barceloneti, Eudalt Sala, J. P. de Vidreras, Nen de la Nena y Noya del Entresol.
 Las demès que no 's mencionan no 'ns serveixen com y tampoch lo qu' envian los ciutadans J. A. R., Salve Raoul, Perico Microbi, Francisco de Mataró, Francisco Frigola, Noy de la Xera, Titi de Reus, Canari, F. Boguà, Sonso P., Quico, Mitja Andola, Un desinfectal, J. Maymir, Microbi de Reus, M. B. J., y Sense Orellas.
 Ciutadà R. J. Per donar certas noticias necessitem una persona coneguda que 'n responga.—J. Marqueta de Reus: Publicarem dos quentos, rombo, quadrat y logogrifo.—A. M. M.: Idem un rombo.—J. Forquilla: Idem, idem.—Noy del quart pis: Idem logogrifo.—Apotecari de Reus: Idem quint numèrich.—Ego sum: Idem ters de silabas.—Arreca-naps: Idem rombo.—Gos d' aygua: Idem, idem.—Tres morts vius de Reus: Id., y ademès una mudansa.—A. Serra: Hi aniran los epigramas.—Arreca-naps: Idem logogrifo.—Lo firmat: Idem dos quentos.—J. P. y F. Viladecaballs: Enterats.—M. Figuerola Aldroféu: Esta molt bè.—Arnau: Dels apuntes del natural, poden aprofitarse 'ls dos primers.—Dos tranquils: Hi anirà 'l trenca-closcas.—Pepet del Carril: La poesia está plena de rípios y consonants forsats: lo dia que la va escriure no li devia picar la vena.—J. Prats y N.: Insertarem mudansa, geroqlifich, conversa y anagrama.—E. Forest y Sicart: Esta bè.—A. M. y M.: Publicarem ters de silabas.—Un liberal de Reus: Idem conversa.—Martí Roca y R.: Idem ters de silabas.—Pompeyo Martínez: Gracias per l' envió del anti-cólerich.—Dos tranquils: Insertarem lo que 'ns envia.—Un desganat: Idem, idem.—Mitjans: Idem, idem.—Un foraster: No val la pena de parlarne.—J. P. de Vidreras: Publicarem conversa.—Eudalt Sala: Idem anagrama y sinonimia.—Un Barceloneti: Idem geroqlifich y conversa.—Pepet Simpatich: Idem rombo y anagrama.—Freixeta petit: Idem casi tot lo que 'ns envia.—Pitos y Flautas: Idem logogrifo.—Pam y Pipa: Idem lo que 'ns envia.—P. Trolí: Idem logogrifo.—Ciutadans A. R. (Tarrassola); P. C. (Roda); R. C. (Vaslorrens); S. F. (Granollers); C. G. (Sans) y J. C. (Tarragona): Quedan servits.—Un republica de Sans (Girona): Héu rebut sis rals en sellos per la suscripció dels militars fusellats en Girona, y n' hem fet entrega a la comissió de la premsa.

OBRA DE ACTUALITAT.

¡GUERRA AL CÓLERA!

INSTRUCCIONS PER COMBÁTREL, ESCRITAS EN VERS PEL

Dr. C. GUMÀ

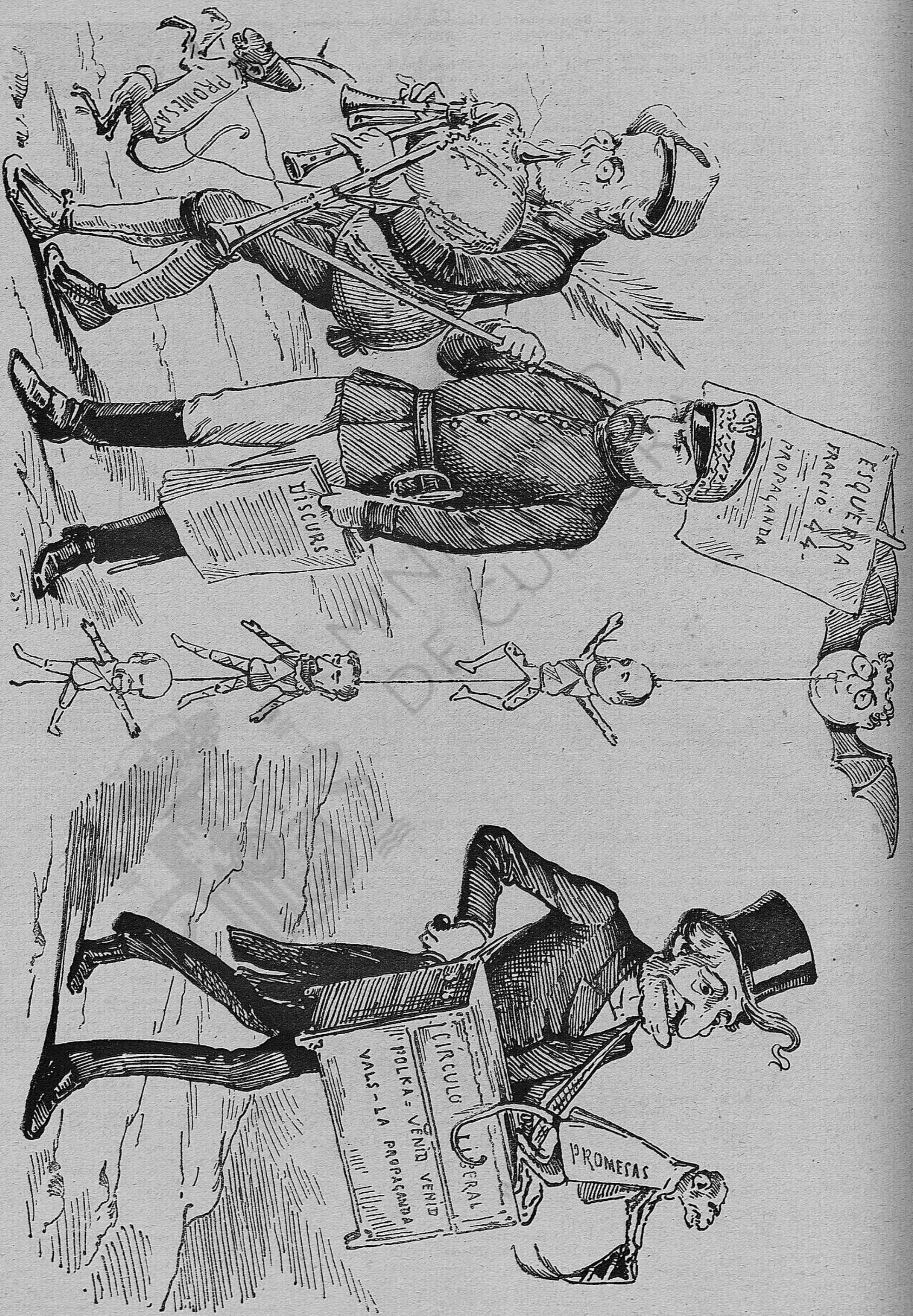
Catedràtich de medicina humorística.

Preu: ¡UN RAL!

Se ven en la llibreria de Lopez y demès principals llibrerias y kioscos, aixis com en casa dels correspon-sals de LA CAMPANA.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona, Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

Diu que vindrán varios mannos
 que ns tractan de conquistá,
 pero crech que será en 76,
 aquí no estém per romansos.